

Bruxelles-forordningen, så selve forordningsnavnet er helt på plads for os alle sammen.

Forordningen vedrører jo retternes kompetence vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsopgørelse på det civile og handelsretlige område. Som flere har været inde på, har vi jo tidligere haft en EF-domskonvention, som blev tiltrådt af de 15 gamle EU-medlemsstater. Den blev så afløst af Bruxelles I-forordningen, og den blev vedtaget med hjemmel i den del af traktaten, som Danmark har forbehold over for.

Forordningen har for EU-landene, med undtagelse af Danmark altså, erstattet EF-domskonventionen, og jeg har syntes og regeringen har syntes, at det var meget vigtigt, at vi fik den her sag på plads, for det er væsentligt. Det, som forordningen går ud på, er jo at sikre, at der gælder de samme regler om værneting og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser for Danmark som for de øvrige EU-lande. Det har vi syntes var væsentligt for danske borgere. Vi lever i et tæt samarbejde med de øvrige europæiske lande, der nu er en medlemskreds på 25, og derfor har den sag været væsentlig at få på plads, sådan at vi deltager på et mellemstatsligt grundlag.

Jeg takker selvfølgelig for de pæne bemærkninger, der er faldet til forslaget. Jeg tror, det var hr. Simon Emil Ammitzbøll, der sagde, at Kommissionen har været en smule langmodig i den her sag, og det tør nok siges, for der er jo ingen tvivl om, at hvis man ser på det med EU's øjne, er det jo sådan set sådan, at Danmark ligger, som vi har ret. Vi har forbehold, og hvorfor skulle EU og de øvrige medlemsstater så som en særlig service over for danske borgere lave særlige aftaler, der gør, at vi sådan set er dækket fuldt ud ind på et område, hvor vi ikke deltager overstatsligt?

Men man har trods alt anerkendt, at lige præcis på det her område, hvor Danmark jo har været helt og fuldt med, indtil vi fik Amsterdamtraktaten – og det gælder også det næste lovforslag – var der gode begrundelser for at lave særlige aftaler med Danmark. Jeg kan i hvert fald sige, at det er den sag, der har taget længst tid for mig som minister at få på plads. Jeg startede første gang med at høre om disse parallelaftaler, da jeg tiltrådte som justitsminister, og det er snart 5 år siden, og det er først nu, jeg står på talerstolen vedrørende denne sag. Jeg synes, det er et vidnesbyrd om, at hr. Simon Emil Ammitzbølls ord var meget rammende.

Men jeg takker for den brede opbakning. Jeg erkender også, der er partier her i Folketinget, der ikke synes, det er den vej, man skal gå, og har noteret mig de synspunkter, som Dansk Folkeparti har fremlagt. Det er ikke nogen overraskelse for mig. Men jeg er da glad for, at der er andre partier, som også kan se det fornuftige i, at vi etablerer en aftale på mellemstatsligt grundlag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til justitsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
5) Første behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Gennemførelse af parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Pihl Lorentzen (V):
Som det også var tilfældet med lovforslag nr. L 46, skal vi nu behandle et lovforslag, der har til formål at gennemføre en parallelaftale mellem Danmark og Det Europæiske Fællesskab.

Lovforslag nr. L 47 har til formål at få gennemført en parallelaftale om forkyndelse af retslige og udenrigsretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i dansk ret. Parallelaftalen blev forelagt Europaudvalget og Retsudvalget